

Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar

Török Ádám

„VIHARTÉPTE BARÁTSÁG”

**– Korponay Miklós és Zákó András életpályája 1940 – 1951
között.**

Doktori (PhD) értekezés tézisei

Történelemtudományi Doktori Iskola

Vezető: Dr. Óze Sándor, egyetemi tanár, DSc.

Témavezető: Dr. habil. Bank Barbara

Budapest

2024

1. A doktori értekezés témája, célkitűzése

Disszertációm középpontjában a Magyar Királyi Honvédség két vezérkari tisztjének, Zákó András magyar királyi vezérőrnagynak és Korponay Miklós magyar királyi vezérkari századosnak az életútja, valamint tevékenysége áll.

Kettejük tevékenysége sokáig csak a kommunista államvédelmi majd állambiztonsági szervek nézőpontjából, illetve az általuk inspirált történészek, zsrnaliszták, valamint a nyugati társutas értelmiségiek által vált ismertté. Pályafutásuk, katonai ténykedésük teljesen átpolitizálódott, a szocialista történetírás által mesterségesen terjesztett legendák, valamint dezinformációk beépültek a köztudatba, egyes elemek mind a mai napig tartják magukat, ezért van szükség a két életút és karrier tényszerű, az ideológiai sallangoktól mentes bemutatására.

A két katonatiszt pályafutását nem pusztán a hazai hírszerző- és elhárító szervek által keletkeztetett és hozzáférhető iratok, valamint a szocialista szemléletű művek alapján, hanem új forráscsoportok bevonásával mutatom be, hogyan találkoztak a Hadiakadémián, frontszolgálatuk során hogyan vették fel az érintkezést az Ukrán Felkelő Hadsereggel, majd e tapasztalatokat felhasználva hogyan próbálták megszervezni a szovjetek hátában működő titkos Kopjás mozgalmat. A mozgalmat hogyan használták fel a német és nyilas tervek elszabotálására, valamint a szovjet előrenyomulás lassítására. Hogyan lett e két magyar királyi vezérkari tisztból, valamint az általuk szervezett Kopjás mozgalmából, majd az emigrációban életre hívott Magyar Harcosok Bajtársi Közösségéből (MHBK) a szovjet érdekszférába került Magyarország egyik legfőbb ellensége.

A második világháborút követően Zákó vezérőrnagy és Korponay vezérkari százados együttműködésének veszélyére a szovjet, valamint a hazai hírszerző és elhárító szervek is felfigyeltek. Ezért az amúgy sem egységes nyugati emigrációt, eltérő életkorukat, rangjukat és

helyzetmegítélésüket, valamint emberi gyengeségeiket kihasználva szisztematikusan fordították szembe őket egymással. A hazai szervek titkos akciói nyomán az 1940-ben, a Hadiakadémián induló, majd a frontszolgálat során barátsággá mélyülő felettes-beosztott viszony olyannyira megromlott, hogy Korponay 1951-ben kivált az MHBK-ból és Európát elhagyva Kanadába vándorolt ki. Ez a kettejük közötti feszültséget csak fokozta. Nyílt ellenségeskedésüknek az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc, majd az azt követő megtorlás vetett véget. A hazai események nyomán Zákó és Korponay korábbi ellentétieket félretéve kibékültek, és hitet tettek, hogy ha külön utakon is, de egy cél – az emigráció magyarságának megtartása – érdekében fáradoznak tovább.

2. A disszertáció módszertana

A Zákó András és Korponay Miklós köré szőtt legendák és dezinformációk nagy része a szovjet és a hazai államvédelem majd állambiztonság által kreálódtak, majd az említett szervekhez becsatornázott, vagy velük kapcsolatban álló zsmnaliszták és társutas értelmiségiek népszerűsítése által váltak közismertté, így a téma historiográfiájának, valamint a szervek által keletkeztetett, majd hozzáférhetővé vált levéltári anyagok megismerését követően, az egyes megalapozatlan megállapítások megerősítésére, illetve többnyire cáfolására, új forráscsoportok bevonására volt szükség. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára őrzésében álló egyoldalú iratokat ütköztettem az eseményekben résztvevő személyek visszaemlékezéseiben, illetve személyi hagyatékaiban lévő információkkal, valamint a hazatért Korponay hagyatékban, és a Korponay- család által rendelkezésemre bocsátott információkkal. A hivatalos szervek jelentésein kívül az események nagyrészt Korponay szemszögéből ismerhetők meg. Zákó iratai eddigi kutatások során nem kerültek elő. A kutatást nehezítette még, hogy a Kopjás mozgalomról – titkos szervezetről lévén szó – szintén kevés a hozzáférhető információ. Ugyanez vonatkozik az MHBK-nak a hazai

ellenállás megszervezése terén kifejtett tevékenységére. Az egyes kortársak visszaemlékezéseiben és személyi hagyatékaiban talált dokumentumok hangvétele pedig nagyban függ az író, vagy a visszaemlékező Korponayhoz, Zákóhoz, a Kopjásokhoz vagy az MHBK-hoz fűződő viszonyától, így ezeket a szubjektív forrásokat is igyekeztem kontrollforrásokkal ellenőrizni.

3. A doktori értekezés eredményei

Zákó és Korponay tevékenységének együttes feldolgozására egy történelmi munka keretében ez idáig nem került sor. Az elvégzett alapkutatás során sikerült életútjaikat és pályaképeiket részben kiegészíteni, részben pontosítani.

A fellelt források alapján tisztáztam családi hátterüket, kezdeti szolgálati helyeiket. Míg Korponay pályafutását a Korponay-család által rendelkezésemre bocsátott adatok alapján konkretizáltam, addig Zákó esetében új eredmény első világháborús kitüntetési felterjesztéseinek közzététele, majd az első világháború után a Siménfalvy-csoporttal való kapcsolata, Erdélyben vállalt hírszerző tevékenységének, lebukásának, perének és romániai börtönéveinek bemutatása is. Emellett helyesbítésre került Zákó vezérkari tanulmányainak datálása is, ugyanis korábban a szakirodalom ezt 1924–1926 közé tette, azonban kutatásaim alapján biztosan állítható, hogy tanulmányait jóval később, 1931–1934 között folytatta. A kutatás során megállapításra került az is, hogy Korponay hadiakadémiai évfolyamának (1940–1942) épp Zákó volt a vezető tanára.

Míg 1942-től Zákó a VI. hadtest vezérkari főnöke lett, addig a Hadiakadémián frissen végzett Korponay a keleti frontra került, ahol különböző vezérkari beosztásokban szembesült a Magyar Királyi Honvédség sebezhetőségével és a partizánok okozta súlyos veszteségeivel. Ez a tapasztalat arra sarkallta, hogy behatóbban is foglalkozzon a partizánokkal, illetve harcmodorukkal. Így amikor

1943-ban Zákó átvette a 27. székely könnyűhadosztály parancsnokságát és Korponayt is az alakulathoz vezényeltette, ahol a vezérkari százados kibontakoztathatta ismereteit. Újabb források bevonásával mutatom be, hogyan vette fel Korponay – Zákó jóváhagyásával – az érintkezést a hadosztály működési területén tevékenykedő Ukrán Felkelő Hadsereggel (Ukrainska Povstanska Armija – UPA), hogyan egyeztek ki velük, majd a visszavonulás során hogyan adták át állásaikat az ukránoknak, hogy azok fedezzék a magyar visszavonulást a szovjetekkel szemben.

Nóvum, hogy a szocialista szakirodalom megállapításaival szemben a fellelt dokumentumok szerint Zákó nem nyilas szimpátiájának köszönhetően került 1944. október 15-ét követően a magyar katonai hírszerzésért és elhárításért felelős 2. vkf. osztály élére. Beosztását felhasználva a nyilas és német követeléseknek látszólag eleget téve, a Horthyhoz hű tisztársak megmentésén fáradozott. Ugyanakkor Korponayval együtt sikeresen elérték, hogy az ország területén ne a német Werwolf (Vérfarkas) mozgalom mintájára szervezzék meg a szovjetellenes partizán csapatokat. A mozgalomból sikeresen kiszorították Ney Károlyt, a németek megbízottját, majd biztosították az általuk Kopjás mozgalomnak elnevezett, a Magyar Királyi Honvédség részét képező alakulat függetlenségét. Ez pedig lehetővé tette, hogy az eredeti terveket megváltoztatva Korponay szavaival élve „a forrófejű partizánosdi”, vagyis az aktív partizánharc helyett, a toborzott, illetve bevonultatott emberanyagot, különösen a fiatal generációt, a háború utánra átmentve, egy jövődöbéli ellenállás magjaivá válhassanak. A Kopjás mozgalom teljeskörű kifejlődésére azonban nem volt elegendő idő és tér. Ezért mind Zákó, mind Korponay elhagyták az országot, feladatuk hagyva a kopjásoknak a mozgalom bővítését, valamint a szovjet- és kommunistaellenes ellenállás szélesítését.

Kutatásomnak köszönhetően ismereteink bővültek a két tiszt háborút követő tevékenységével kapcsolatban is. Korponay rövid angol

fogságot követően a formálódó katonai emigráció egyik motorjává lett, a lelket tartva a reményvesztett, idegenbe menekült, vagy kitelepített magyarság körében. Míg Zákó ideiglenes amerikai fogságot követően viszontagságok közepette hazatért, s majd egy évet töltött itthon illegálisan, majd az országot elhagyva csatlakozott Korponayhoz. Felvették a kapcsolatot a nyugati hírszerző szervezetekkel, akik számára kapóra jött egy a szovjetek hátában működő ellenálló mozgalom, így Zákó és Korponay is bekapcsolódtak a Kelet és Nyugat között zajló hírszerző- és elhárítójátszmákba. A mozgalom politikai képviselőjére, noha felkérték kisbarnaki Farkas Ferencet, az egykori vezérezredes az Altöttingi országgyűlésen vállalt szerepével politikai síkra tért, így Zákó és Korponay, hogy a kezdeti lelkesedést és az egységet a formálódó katonai emigrációban megőrizték, független emigráns szervezetet hoztak létre: a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségét, amely igen rövid idő alatt a szabad világ valamennyi országában rendelkezett helyi szervvel, ahová a fegyveres testületek egykori tagjai kivándoroltak. Az MHBK által elért gyors sikerek, valamint a szervezet által alapelveként leszögeezett apolitikusság emigráció szerte nagy támadási felületet adott az emigrációbeli politikai csoportosulásoknak, így az MHBK-t mind jobb- mind baloldal felől éles kirohanásokkal illették. A nyugati szervek támogatásukat az MHBK teljes elköteleződéséhez kötötték, illetve előfordult, hogy a nyugati szervek egymás ellen igyekeztek információkat gyűjteni az MHBK által. A szovjet és a hazai szervek pedig az MHBK-ba beépülve penetrálták az emigrációt, majd aktív lépéseikkel (emberrablás, gyilkosság) jelezték, hogy képesek a határon túl is akciókat folytatni az MHBK ellen. A beépülő hírszerzőkön keresztül pedig tudomást szereztek Zákó és Korponay nézetkülönbségei, valamint az MHBK és egyes emigráns csoportok ellentétjeiről, így a különböző botrányokat alakítva, felnagyítva, illetve felhasználva keltették a két tisztt, valamint szervezetük rossz hírét. Ezek hatására az egymás iránt érzett tisztelet bizalmatlansággá, majd nyílt ellenségeskedéssé fajult, ez hozzájárult Korponay hatáskörének megnyirbálásához, amely az ellentéteket csak

fokozta. Mindezek, valamint Korponay romló egészségi állapota megérlelték, hogy az MHBK törzséből kiválva, Kanadában új életet kezdjen. A botrányok azonban itt sem hagyták Korponayt nyugodtan dolgozni. Míg végül törölték az MHBK tagjainak köréből.

Elletétjeiket csak az 1956-os események valamint annak következményei hatására tették félre, amikor is 1959. november 15-én Zákó és Korponay nyilvánosan is kibékültek egymással, ezt követően mind a Korponay vezette Rákóczi Alapítvány, mind a Zákó vezette, magát világszervezetté kinövő MHBK az emigráció, benne főként a fiatalabb nemzedékek magyarságának megtartásán fáradozott tovább, mondhatni nagy hatásfokkal, hiszen jóval Zákó 1968-as, valamint Korponay 1987-es halálát követően mindkét szervezet ma is működik. Ez mutatja, hogy szellemi hagyatékuk még a 21. században is megállja a helyét.

Disszertációmban nemcsak az eseménytörténetet igyekeztem az ideológiai átértelmezéstől mentesen bemutatni, hanem a két vezérkari tiszt háttérét, a döntéseiket befolyásoló cselekvési közegeket, kapcsolati hálójukat is ismertetem. E munka során több, velük kapcsolatba kerülő, eddig ismeretlen személy életútját írtam meg, vagy ismertebb személy esetén került pontosításra.

Értekezésem egy hosszabb kutatómunkafázis lezárása, egyben kiindulási alap további, a Kopjás mozgalommal, a hazai kommunistaellenes ellenállással, a katonai emigrációval, valamint az MHBK-val kapcsolatos jövőbeli kutatásaimhoz.

4. Publikációk és megjelenések a disszertációval, és annak tágabb témakörével kapcsolatban

Publikációk:

Harcban a keleti széllel. – Korponay Miklós vezérkari százados életútja. In Utak és útkereszteződések. Ünnepi tanulmányok M. Kiss Sándor tiszteletére. Szerk. Kahler Frigyes- Bank Barbara, Történelmi Ismeretterjesztő Társulat, Budapest, 2013. 109-120.

Adalékok a 2. vkf. osztály történetéhez. A Központi Offenzív alosztály szervezet- és működéstörténete. In Tuboly-Vincze Gabriella (szerk.): XIV. Országos Grastyán Konferencia előadásai. Pécs, PTE Grastyán Endre Szakkollégium, 2015. 153–160.

Ködbe veszett arcok. Hírszerzés és kémelhárítás a Horthy-korszakban. In Szuly Rita–Kránitz Péter Pál (szerk.): Társadalom térben és időben. Tanulmányok az új- és modernkori Magyarország eszme-, művelődés- és társadalomtörténetéről. Budapest–Piliscsaba, Magyar Napló–Írott Szó Alapítvány, 2015. 340–365.

„Vérszagra gyűl az éji vad.” Adalékok a II. világháborút követő német partizánmozgalom, a Werwolf történetéhez. Studia Vincentiana, 2015/2. 117–141.

A „pénznyelő” – Asboth Oszkár A. T. 50/2. típusjelzésű hajója. In: Lépések a gazdasági teljhatalom felé 1945 – 1948. Szerk. Bank Barbara – Germuska Pál. NEB Könyvtár, Nemzeti Emlékezet Bizottsága, Budapest, 2017. 167–207.

Egy község, amely túl szeretné élni a háborút. Pomáz 1944–1945. In: XVII. Országos Grastyán Konferencia előadásai, Szerk.: Tuboly-Vincze Gabriella, Pécsi Tudományegyetem Grastyán Endre Szakkollégium, 2020, 105-112.

Zákó András vezérkari ezredes és Korponay Miklós vezérkari százados szerepe a Magyar Királyi Honvédség és az Ukrán Nemzeti Partizánmozgalom (UPA) kapcsolatfelvételében. In: Történelmi kalandozások térben és időben. Szerk.: J. Újváry Zsuzsanna, PPKE BTK Doktori Iskolai Konferenciák, Szent István Társulat, Budapest, 2020. 145-158.

Vitéz dr. Tiszolczy Lajos, az embermentő pomázi orvos. In: Embermentés, sorsok, tények és tanúk. Szerk.: Hantó Zsuzsa – Tassy-Becz Éva. Kráter Műhely Egyesület, Pomáz, 2021. 182-196.

Feleselő iratok – vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes tevékenysége a bíróság és a „vádlott” szemszögéből. In: „Múlt nélkül nincs jövő” Doktorandusz-Konferenciák 2019-2020. Szerk.: Bank Barbara – Berek Patrícia – Domján Dániel – J. Újváry Zsuzsanna, Szent István Társulat, Az Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Budapest, 2022, 352-372.

Gondolatok a Magyar Hősök emléknapja kapcsán. In: Hadak Útján. Bajtársi Híradó a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének Tájékoztatója. 73. évf. 576. sz. (2022. április – május – június) 1-3.

Emlékbeszéd. A Bartók Béla úton, a Hadik -laktanya (Katpol) előtti emléktábla előtt, 2022. február 26-án elhangzott emlékbeszéd szerkesztett változata. In: Virrasztó, Az 1945 – 1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének értesítője. (ISSN: 2939-7960) 2023. 12-13.

Töprengés a Magyar Hősök emléknapján. 2022. utolsó vasárnapján. In: Virrasztó, Az 1945 – 1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének értesítője. (ISSN: 2939-7960) 2023. 18-20.

A kopjás mozgalom kiképzőközpontjainak elhelyezkedése az országban. In: Virrasztó, Az 1945 – 1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének értesítője. (ISSN: 2939-7960) 2024. 25-32.

Szerkesztések:

„Critical Autumn” – 1956 Studies about the Hungarian October. Editor in chief Sándor Őze, editors: Martin Gulyás – Ádám Török, St. Stephen's Society Publishers to the Holy See, Budapest 2020.

Virrasztó, Az 1945 – 1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének értesítője. (ISSN: 2939-7960)

Konferenciaelőadások:

Az új rend szolgálatában. Ujszászy István vezérőrnagy és vezérkari társai. Előadás "Szabadságvágy és kiűtkeresés a megszállt Magyarországon 1944-1949", PPKE BTK, Piliscsaba, 2011. március 17.

Kopjások. "Történelem szakos hallgatók műhelykonferenciája" PPKE BTK, Piliscsaba, 2013. május 17.

A Horthy-rendszer hírszerzése. "Tér, identitás, felekezetek és művelődés a Kárpát-medencében és Közép-Európában", A PPKE Történettudományi Doktori Iskola Újkori Eszmetörténeti Műhelyének konferenciája, PPKE BTK, Piliscsaba, 2013. november 28.

Becsülettel élni és halni. Tisztképzés a Horthy-korszakban. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör – VIII. Történettudományi Találkozón, Hódmezővásárhely. 2015. augusztus 17.

Adalékok a 2. vkf osztály történetéhez. A Központi Offenzív alosztály szervezet- és működéstörténete. Előadás a Pécsi Tudományegyetem Grastyán Endre Szakkollégiuma konferenciáján. Pécs, 2015. október 5.

„Híven Becsülettel”- Zákó András vezérőrnagy katonai pályafutása. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör által szervezett IX. Történettudományi Találkozón. Hódmezővásárhely, 2016. augusztus 13-21.

Korponay Miklós vezérkari százados életútja. Előadás a Pécsi Tudományegyetem VIII. Nemzetközi és XIV. Országos

Interdiszciplináris Grastyán Endre Szakkollégium Konferenciáján. Pécs, 2016. március 9-10.

„Egy község, amely túl szeretné élni a háborút” – Pomáz 1944–1945. Előadás a Pécsi Tudományegyetem X. Nemzetközi és XVII. Országos Interdiszciplináris Grastyán Endre Szakkollégium Konferenciáján. Pécs, 2017. március 29.

Egy elfeledett találmány. – Asboth Oszkár és légcső meghajtású uszályának viszontagságai. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör által szervezett X. Történettudományi Találkozón. Hódmezővásárhely, 2017. augusztus 15.

Zákó András vörögy. és Korponay Miklós vk. szds. szerepe a Magyar Királyi Honvédség és az Ukrán Nemzeti Partizánmozgalom (UPA) kapcsolatfelvételében. Előadás a PPKE BTK Történettudományi Doktori Iskola Életmód-történeti pillanatképek II. konferenciáján, Budapest, 2018. január 12.

„Az életet jelentő tudás” – Sigetter Viktor Győző ezredes fogságban. Előadás a Pécsi Tudományegyetem XI. Nemzetközi és XVIII. Országos Interdiszciplináris Grastyán Endre Szakkollégium Konferenciáján. Pécs, 2018. április 9.

Egy herceg a vádlottak padján – Montenuovo Nándor a bíróság előtt. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör által szervezett XI. Történettudományi Találkozón. Hódmezővásárhely, 2018. július 31.

Hajszálrepedések (a katonai) emigráció soraiban. Előadás a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történettudományi Doktori Iskola Társadalom- és Életmód-történeti konferenciáján. Budapest, 2019. január 24.

Tiszolczy Lajos a vádlottak padján. Előadás a Nemzeti Emlékezet Bizottsága (NEB), a Magyar Börtönügyi Társaság (MBT) és a Nemzeti Közszerológiai Egyetem (NKE) Rendészettudományi Kar „Igázaszszerológálás és Büntetés végrehajtás az ÁVH felügyelete alatt” című konferenciáján. Budapest, 2019. április 25.

Vérfürdő a határban. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör által szervezett XII. Történettudományi Találkozón. Hódmezővásárhely, 2019. július 27.

Feleselő iratok. v. kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes tevékenysége a bíróság és a „vádlott” szemszögéből. Előadás a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történettudományi Doktori Iskola, Doktorandusz konferenciáján, Budapest, 2020. február 27.

Házaspár a börtön árnyékában. Ternegg Kálmán és Czeisberger Mária. Előadás A Nemzeti Emlékezet Bizottsága és a Magyar Börtönügyi Társaság „Sorsok és börtönök a diktatúra idején” című konferenciáján. Budapest, 2020. október 8.

Vitéz dr. Tiszolczy Lajos pomázi orvos élete a diktatúrák árnyékában. Előadás a Nemzeti Emlékezet Bizottság Hivatalának Műhelykonferenciáján. Budapest, 2021. május 25.

„Adassék tisztelet a katonaeszménynek” – Adalékok a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének történetéhez. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör által szervezett XIV. Történettudományi Találkozón. Hódmezővásárhely, 2021. augusztus 3.

Kutyaszorítóban. – A vezérkari főnökség 2. osztályának tisztje az ÁVH markában. Előadás a Vásárhelyi Történelmi Kör által szervezett XV. Történettudományi Találkozón. Hódmezővásárhely, 2022. augusztus 1.

Híven a katonaeszményhez – Korponay Miklós vezérkari százados életének katonai vonatkozásai. Előadás Az 1945-1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének szakmai tanácskozásán. Budapest, 2022. szeptember 28.

„A herceg volt soron még” – Montenuovo Nándor herceg meghurcolása és halála. Előadás a Nemzeti Emlékezet Bizottsága és a Magyar Börtönügyi Társaság „A nép teljes jogú részese lesz az igazságszolgáltatásnak” Igazságszolgáltatás és Büntetés-végrehajtás 1945-1963. című online konferenciáján, Budapest, 2022. november 29.

Az élsporttól a minisztériumon át a börtönig. Eljárások dr. Lator Géza ellen 1945-1960. Előadás a Nemzeti Emlékezet Bizottsága és a Magyar Börtönügyi Társaság Szabadság-e a szabadulás? Amnesztiák, Rehabilitációk és Szabadon bocsátások (1953, 1963.) című konferenciáján, NEB Hivatala, Budapest, 2023. november 30.

Egy katonatiszt megpróbáltatásai a '20-as évek Romániájában. Erőszak formái eszméletörténeti és politikatörténeti aspektusokban, Doktorandusz Konferencia, PPKE BTK DHI, Budapest, 2024. április 26.

A Nagypénteken kioltott láng. – v. Dósa Attila élete és halála. Előadás az 1945-1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének MEMENTO Emlékülésén. Budapest, 2024. szeptember 24.

A Csendőrség valódi története. Előadás a Kommunizmus Bűnei Alapítvány, a Konrad Adenauer Stiftung és a Hortobágyi Kényszermunkatáborokba Elhurcoltak Egyesülete által rendezett Tabuk a Szocializmusban című konferencián. Budapest, 2024. október 11.

„Fegyverrejtegető diákok?!” Megtorló intézkedések a piarista konviktusok növendékeivel szemben. Előadás a Nemzeti Emlékezet Bizottsága és a Magyar Börtönügyi Társaság Közelítések és távolítások. A szovjet és magyar büntetőjog elmélete és gyakorlati alkalmazása c. konferencián. NEB Hivatala, Budapest, 2024. december 4.

Rendhagyó történelemórák:

Magyarok szovjet fogságban. A GULAG és a GUPVI táborrendszer. Rendhagyó történelemóra a szentendrei Móricz Zsigmond Gimnáziumban. 2018. február 16.

A „nagy tapsok korszaka” – avagy a Rákosi diktatúra. Rendhagyó Történelemóra, a budapesti Karácsony Sándor Általános Iskolában. Budapest, 2023. március 1.

Magyarok szovjet fogságban. – GULAG és a GUPVI rendszerek a Szovjetunióban. Előadás a „Látszatparlamentarizmus” (1945–1956) pedagógus továbbképzésen. Budapest, 2023. július 28

„Ne csak őrizd, gyűlöld is!” – Magyarok kényszermunkatáborokban Magyarországon. Előadás a „Látszatparlamentarizmus” (1945–1956) pedagógus továbbképzésen. Budapest, 2023. július 28.

Egyetemisták, diákok, munkásfiatalok az 1956-os forradalom és szabadságharcban, valamint az azt követő megtorlásban. Rendhagyó Történelemóra a Gál Ferenc Egyetem Szarvasi Gyakorló Általános Iskolában. Szarvas, 2023. november 7.

Rendhagyó Történelemóra a NEB 10 program keretében, az ünnepségen résztvevő diákságnak. Budapest, 2024. február 14.

Az ifjúság küzdelme a szabadságért. – Egyetemista, diák és munkásifjú életutak az 1956-os forradalom és szabadságharc, valamint az azt követő megtorlások tükrében. Rendhagyó Történelemóra Verseghy Ferenc Könyvtárban, Szolnok, 2024. október 21.

Médiamegjelenés:

A piarista diákok elleni eljárás I. Arcok és sorsok. Fejezetek a Magyar Katolikus Egyház történetéből. Magyar Katolikus Rádió, 2025. január 9.

A piarista diákok elleni eljárás II. Arcok és sorsok. Fejezetek a Magyar Katolikus Egyház történetéből. Magyar Katolikus Rádió, 2025. január 16.